



Jones က ရောမအာဏာသည် “ဇာတ်ခုံပေါ်သို့ ဝင်လာသောအခါ၊ ထိုအချိန်တွင်” ... “ဘုရားသခင်သည် ပရောဖက်များအားဖွင့် အချိန်ကာလအစဉ်အမြဲအတွက် ပေးတော်မူခဲ့သော မြင့်ကွင်းလှိုင်းကို တည်ထောင်ပေးသောအရာ” ဝင်ရောက်လာသည်ဟု ဆိုသည်။ Miller ၏ သမိုင်းတွင် ပရိုတက်စတင့်များက၊ ယနေ့ Laodicea Adventism ပြဌာန်းသို့ပင်၊ “thy people” ၏ ဓားပမြားသည် ဘီစီ ၁၇၅ မှ ၁၆၄ အထိ အုပ်စိုးခဲ့သော Seleucid ဘုရင် Antiochus Epiphanes ကို ရည်ညွှန်းသည်ဟု သွန်သင်ခဲ့ကပြန်သည်။ သူသည် Alexander the Great ၏ အင်ပါယာ ပြိုကွဲပြီးနောက် ပေါ်ထွက်လာသော ဂရိဆက်ခံနိုင်ငံများအနက် တစ်နိုင်ငံဖြစ်သည့် Seleucid မင်းဆက်၏ အဖွဲ့ဝင်တစ်ဦး ဖြစ်သည်။ ဤအကြောင်းအရာနှင့်စပ်လျဉ်းသော သဘာဝကွဲလွဲမှုသည် Millerite သမိုင်းတွင် အလွန်တိကျရှင်းလင်းလှသဖြင့်၊ Antiochus Epiphanes ကို အမှတ်အသားပြုထားခြင်းကို ၁၈၄၃ ခုနှစ် ရှုထောင့်ဇယားပေါ်၌ပင် ဖော်ပြထားသည်။

ဇယားပေါ်ရှိ အနုတီအိုကပ်စ်ကို ရည်ညွှန်းထားခြင်းသည် ဘုရားသခင်၏ ပရောဖက်ပြုနှုတ်ကပတ်တော်၌ မတွဲရသော အရာတစ်ခုကို ရည်ညွှန်းထားသည့် တစ်ခုတည်းသော ရည်ညွှန်းချက်ဖြစ်သည်။ ထိုအရာကို ထိုကာလရှိ ပရိုတက်စတန်များ၏ မှားယွင်းသော သွန်သင်ချက်များကို ချပေးရန်အတွက် ထည့်ထားခြင်းဖြစ်ပြီး ယခုအခါ ထိုသွန်သင်ချက်များသည် လအိုဒီကယေ အက်ဒီဗင်တစ်ဝါဒ၏ မှားယွင်းသော သွန်သင်ချက်များ ဖြစ်လာကပြန်သည်။ “ဘုရားသခင်သည် ပရောဖက်များမှတစ်ဆင့် အချိန်ကာလအပေါင်းတို့အတွက် ပေးတော်မူခဲ့သော မြင့်ကွင်း၏ လမ်းကြောင်း” ကို တည်ထောင်သော မြေကြီးဆိုင်ရာ အာဏာစွမ်းအားမှာ ရောမဖြစ်ကြောင်း နားလည်ရခြင်း၏ အရေးပါမှု အနက်အဓိပ္ပာယ်ကို ဝီလျမ် မီလာ နားလည်ခဲ့ခြင်းရှိ၊ မရှိသည် သံသယရှိစရာ ဖြစ်သော်လည်း၊ ရောမသည် ထိုမြင့်ကွင်းကို တည်ထောင်ကြောင်းဆိုသည့် အချက်ကို ခိုင်မာစွာ ကာကွယ်နိုင်လောက်အောင်မူ ရှင်းလင်းနေခဲ့သည်။

ဗျာဒိတ်မရှိရာအရပ်၌ လူမျိုးသည် ဖျက်ဆီးခြင်းသို့ ရောက်တတ်၏။ သို့သော် ပညတ်တရားကို စောင့်ရှောက်သောသူသည် မင့်ဂလာရှိ၏။ သုတံကျမ်း ၂၈:၁၄။

ဆော်လမွန်က ဗျာဒိတ်တော်မရှိသောအရပ်၌ လူတို့သည် ပျက်စီးကပြန်သည်ဟု မှတ်တမ်းတင်ခဲ့ပြီး၊ ဆယ့်လေးပိုဒ်ရှိ “ဗျာဒိတ်တော်” ဟူသော ဟဗျေကြားလုံးသည် ဆော်လမွန်၏ သုတေသနစကား၌ပါသော စကားလုံးနှင့် အတူတူပင် ဖြစ်သည်။ ဗျာဒိတ်တော်သည် အသက်နှင့်သေခြင်းဆိုင်ရာ အရေးကြီးသောအချက်ဖြစ်ပြီး ထို “ဗျာဒိတ်တော်” ကို ရောမ၏ သင့်ကတေအားဖွင့် တည်ထောင်ထားသည်။ ဆယ့်လေးပိုဒ်ရှိ “ဗျာဒိတ်တော်” ဟူသော စကားလုံးသည် ဟဗျေကုကုပ် အခန်းကြီး၅ ၌ အသုံးပြုထားသော ဗျာဒိတ်တော်ဟူသော စကားလုံးနှင့်လည်း အတူတူပင် ဖြစ်သည်။

ငါသည် မိမိ၏ကင်းစောင့်ရာ၌ ရပ်နေမည်။ မျှော်စင်ပေါ်၌ မိမိကိုတင်ထားမည်။ ကိုယ်တော်သည် ငါ့အား အဘယ်သို့ မိန့်တော်မူမည်ကိုငင်း၊ ငါသည် ဆုံးမခြင်းခံရသောအခါ အဘယ်သို့ ပြန်၍ဖြေကပြီးရမည်ကိုငင်း စောင့်ကပြည့်မည်။ ထိုအခါ ထာဝရဘုရားသည် ငါ့အား ပြန်မိန့်တော်မူ၍၊ “ဗျာဒိတ်ကို ရေးမှတ်လော့။ ဖတ်သောသူသည် ပြင်းနိုင်စေရန်၊ ၎င်းကို ကျောက်ပြားများပေါ်၌ ထင်ရှားစွာ ရေးထားလော့။ အကြောင်းမူကား၊ ထိုဗျာဒိတ်သည် သတ်မှတ်ထားသောအချိန်အတွက်သာ ဖြစ်သေး၏။ သို့ရာတွင် အဆုံး၌ ၎င်းသည် ပြောဆိုမည်ဖြစ်၍ မုသာမပြော။ နှောင့်နှေးသကဲ့သို့ ထင်ရသော်လည်း ၎င်းကို စောင့်လော့။ အကယ်စင်စစ် ၎င်းသည် လာမည်။ မနှောင့်နှေးဘဲ လာမည်” ဟု မိန့်တော်မူ၏။ ဟဗျေကုကုပ် ၂:၁-၃။

ပထမပိုဒ်ရှိ “reproved” ဟူသောစကားလုံး၏ အဓိပ္ပာယ်မှာ “ငြင်းခုံခဲ့သည်” ဟူ၍ ဖြစ်သည်။ ပထမနှင့် ဒုတိယကောင်းကင်တမန်တို့၏ လှုပ်ရှားမှုသမိုင်း၌ မျှော်စင်ပေါ်တွင် ခန့်ထားခံရသော ကင်းစောင့်မှာ William Miller ဖြစ်ပြီး၊ ပရောဖက်ပြုသောကတေအရ သူသည် မိမိသမိုင်း၏ ငြင်းခုံမှုအတွင်း

မိမိအဖွဲ့ပုဂ္ဂိုလ်မှာ အဘယ်သို့နည်းဟု မေးမိနိုးသောအခါ၊ ရောမ၏ သင့်ကတေအားဖွင့် တည်ကညီစထားသော ရူပါရုံကို ရေးသားရန် သူ့အား ပြောကပြခံရလေသည်။ ဤအချက်နှင့် ကိုက်ညီစွာ၊ Millerites များသည် ဟဗကုကုပ်အခန်းကီပြီ ၏ ဤအခန်းငယ်သုံးခုကို ပြည့်စုံစေခြင်းအဖြစ် 1843 pioneer chart ကို ထုတ်လုပ်ကပြသောအခါ၊ ၎င်းတို့ ပါဝင်ခဲ့ကပြသော ငြင်းခုံမှု၏ အလယ်ဗဟိုအချက်ကိုပင် အညွှန်းပြုထားကပြသေသည်။ မိုက်မဲသော ငြင်းခုံချက်ဖြစ်သည့် Antiochus Epiphanes သည် ရူပါရုံကို တည်ထောင်ခဲ့သော အာဏာစွမ်းအားဖြစ်သည်ဟုဆိုသော ယူဆချက်ကို ၎င်းတို့က အညွှန်းပြုခြင်းသည် ဟဗကုကုပ်အခန်းကီပြီ ၏ ငြင်းခုံမှုကို ကိုယ်စားပြုသည်ကို ၎င်းတို့ သချောပေါက် မနားလည်ခဲ့ကပြေ။ သို့ရာတွင် Sister White က ထို chart သည် “သခင်ဘုရား၏ လက်တော်အားဖွင့် ညွှန်ကပြထားခြင်းဖြစ်ပြီး မပြင်ဆင်သင့်” ဟု ပြောခဲ့သောကြောင့်၊ chart ပေါ်ရှိ ထိုငြင်းခုံမှုဆိုင်ရာ အညွှန်းသည် ဘုရားသခင်၏ လက်တော်မှ ဖြစ်လေသည်။

မီလာလိုက်များသည် ၁၈၄၄ ခုနှစ် ဧပြီလ ၉ ရက်နေ့တွင် ဖြစ်ပွားခဲ့သော ပထမအင်္ဂါမြို့ စိတ်ပျက်ခြင်းသည် ဟဗကုကုတ်ကျမ်း၌လည်းကောင်း၊ မဿကျမ်းရှိ ကညာဆယ်ဦး၏ ဥပမာ၌လည်းကောင်း ရည်ညွှန်းထားသော နှောင့်နှေးကာလကို အစပြုစုခဲ့ကပြခြင်းကို မှန်ကန်စွာ နားလည်လာကပြသည်။ ထိုသူတို့သည် ထိုပရောဖက်ပုဂ္ဂိုလ်နှစ်ရပ်သည်လည်း ယဇေကျလေအခန်း ၁၂ နှင့် တိုက်ရိုက် ဆက်နွယ်နကပြခြင်းကို နားလည်လာကပြပြီး ထိုအခန်းတွင် ယဇေကျလေက ဗျာဒိတ်တော်တိုင်း၏ အကျိုးသက်ရောက်မှု ဖြစ်ပေါ်မည့် အချိန်ကာလတစ်ရပ်ကို သတ်မှတ်ဖော်ပြထားသည်။ “ဗျာဒိတ်တော်” ဟူသော ထိုစကားလုံးသည် ယခု ကျွန်ုပ်တို့ စဉ်းစားနေသော ဟဗကုကုတ်ကျမ်းလုံးတို့ပင် ဖြစ်သည်။ ထိုကပြခြင်း ဂျန်းစီက “ရောမသည် မြင့်ကွင်းပေါ်သို့ ဝင်လာသောအခါ၌၊ ထိုအခါ ဗျာဒိတ်တော်ကို တည်ထောင်ပေးသောအရာ၊ ဗျာဒိတ်တော်၏ ကြီးမားသော ရည်မှန်းချက်တစ်ခုဖြစ်သောအရာ၊ ဘုရားသခင်သည် ပရောဖက်များမှတစ်ဆင့် အစဉ်အဆက်အတွက် ပေးထားတော်မူသော ဗျာဒိတ်မျဉ်းတွင် အဓိက အမှတ်အသားဖြစ်သောအရာသည် ထိုအခါ ဝင်ရောက်လာသည်” ဟု ဆိုသည့်အခါ မှန်ကန်သည်။ ရောမသည် ဘုရားသခင်၏ ပရောဖက်ပုဂ္ဂိုလ်ကပတ်တော်၏ ဗျာဒိတ်တော်အလုံးစုံကို တည်ထောင်ပေးပြီး ထို့ထက် ပို၍ တိတိကျကျ ဆိုရလျှင် အခန်း ၁၁ ၏ ဖွဲ့စည်းတည်ဆောက်မှုတစ်ရပ်လုံးသည် ရောမပေါ်တွင် အခြေတည် တည်ဆောက်ထားခြင်းဖြစ်သည်။

စတုစတာ ဝိုက်သည် ဒါနိယလေ အခန်းကီပြီ ၁၁ ၏ နောက်ဆုံးပိုဒ်များကို ရည်ညွှန်း၍ “ဤပရောဖက်ပုဂ္ဂိုလ် ပြည့်စုံသည့်အခါ ဖြစ်ပျက်ခဲ့ပြီးသော သမိုင်းများအနက် များစွာသည် ထပ်မံဖွဲ့စည်းပေါ်လာလိမ့်မည်” ဟု ဖော်ပြသောအခါ၊ ပြီးခဲ့ပြီးသား ဒါနိယလေ အခန်းကီပြီ ၁၁ ၏ ပြည့်စုံခဲ့သော သမိုင်းများသည် ဒါနိယလေ အခန်းကီပြီ ၁၁ ၏ နောက်ဆုံးအခန်းငယ်များအတွက် ပုံရိပ်အမျိုးအစားဖြစ်ခဲ့ကပြခြင်းကို သူမ ဖော်ထုတ်ညွှန်ပြခြင်းဖြစ်သည်။ အခန်းကီပြီ ၁၁ ၏ နောက်ဆုံးအခန်းငယ်များ၏ အကပြခြင်းအရာမှာ မြောက်ဘက်ရှင်ဘုရင်ဖြစ်ပြီး ထိုနေရာ၌ ၎င်းသည် ခတော်သစ် ရောမကို ကိုယ်စားပြုထားသည်။ ထို့ကြောင့်၊ ထပ်မံဖွဲ့စည်းပေါ်လာသော ဒါနိယလေ အခန်းကီပြီ ၁၁ ၏ သမိုင်းများသည် ရောမကို ကိုယ်စားပြုသော သမိုင်းများဖြစ်သည်။

အခန်းဆယ်တစ်၏ နောက်ဆုံးကျမ်းပိုဒ်ခြောက်ပိုဒ်အတွင်း၌ ခတော်သစ်ရောမ (မြောက်ဘက်ရှင်ဘုရင်) သည် ပထဝီဝင်ဆိုင်ရာ အာဏာသုံးခုကို အောင်နိုင်သည်။ ကျမ်းပိုဒ် ၄၀ တွင် သူသည် တောင်ဘက်ရှင်ဘုရင်ကို (၁၉၈၉ ခုနှစ်ရှိ ယခင်ဆိုဗီယက်ပြည်ထောင်စု) အောင်နိုင်ပြီး တင့်တယ်သောပြည်ကို (မကပြီမီ ရောက်လာမည့် တနင်္ဂနွေနေ့ပဒေ အချိန်တွင် အမေရိကန်ပြည်ထောင်စု) လည်းကောင်း၊ အီဂျစ်ကို (ကုလသမဂ္ဂအားဖွင့် ကိုယ်စားပြုထားသော ကမ္ဘာတစ်လုံးလုံး) လည်းကောင်း အောင်နိုင်သည်။ ဒီယလေ အခန်း ၁၁ တွင် အယူမှားရောမသည် ထိုအချိန်က သိရှိထားသော လောကကို သိမ်းယူရန်အတွက် ပထဝီဝင်ဆိုင်ရာ အာဏာသုံးခုကို

အောင်နိုင်သည်ဟု ကိုယ်စားပြုပေးပေးပြီး ထိုနောက် ပုပ်ရဟန်းမင်းဆိုင်ရာရောမသည်လည်း ကမ္ဘာမကြီးကို သိမ်းယူရန်အတွက် ပထဝီဝင်ဆိုင်ရာ အာဏာသုံးခုကို အောင်နိုင်သည်ဟု ကိုယ်စားပြုပေးပေးသည်။

အယူမှားရောမသည် ဤအခန်း၌ ပထမဦးဆုံး အခန်းငယ် ၁၄ တွင် ဖော်ပြခဲ့သည်။ ထိုသို့ ဖော်ပြခြင်းမှာ ၎င်းကို ထိုရူပါရုံကို တည်ထောင်ပေးသော သင်္ကတအဖွဲ့ သတ်မှတ်ပြောရန်ဖြစ်သည်။ ၎င်း၏ အာဏာသို့ တက်လှမ်းလာခြင်းကိုမူ အခန်းငယ် ၁၆ အထိ မဆွဲနွေးသေးပေ။ အလက်ဇန္ဒား မဟာ၏ နိုင်ငံတော်သည် ဘုရားသခင်၏ ပရောဖက်ပြု နှုတ်ကပတ်တော် ပည့်စုံခြင်းအဖွဲ့ အပိုင်းလေးပိုင်းခွဲဝေခံရသည်။ ထိုအပိုင်းလေးပိုင်းသည် မကဗြိပင် ပင်မပိုင်ဘက်နှစ်ဖက်အဖွဲ့ ပြန်လည်စုစည်းသွားကပြီ။ အခန်းအဆုံးတိုင် ဆက်လက်သည့် ပရောဖက်ပြုခြင်းအတွင်း ၎င်းတို့ကို တောင်ဘက်၏မင်း သို့မဟုတ် မြောက်ဘက်၏မင်း ဟူ၍ သတ်မှတ်ဖော်ပြထားသည်။ အခန်းငယ် ၁၄ တွင် တက်လာသော ရောမအာဏာကို ထိုရူပါရုံကို တည်ထောင်မည့် အာဏာအဖွဲ့ ဖော်ပြထားသည်။ အမှန်တကယ် ဆွဲနွေးနေသည့် အကြောင်းအရာများမှာ မြောက်ဘက်၏မင်းနှင့် တောင်ဘက်၏မင်းတို့ဖွဲ့ ကိုယ်စားပြုထားသော အလက်ဇန္ဒား၏ နိုင်ငံတော်အကျဉ်းအကျယ်များအကဲဖြင့် ပဋိပက္ခများပင် ဖြစ်သည်။

ပုဒ်မဆယ့်ငါးတွင် ထိုဘုရင်နှစ်ပါးသည် မိမိတို့၏ပဋိပက္ခ၌ ဆက်လက်ရင်ဆိုင်နေကေခြင်းဖြစ်ပြီး မြောက်ဘက်၏ဘုရင်သည် အောင်မြင်နေသည်။ သို့သော် ပုဒ်မဆယ့်ခြောက်တွင် ရောမသည် ရောက်လာပြီး ထိုပုဒ်မက “သို့ရာတွင် သူ့ကို ဆန့်ကျင်၍ လာသောသူ” ဟု ဆိုသည်။ အဓိပ္ပာယ်မှာ၊ တောင်ဘက်၏ဘုရင်အပေါ် အနိုင်ရနေခဲ့သော မြောက်ဘက်၏ဘုရင်ကို ရောမက ဆန့်ကျင်၍ လာသောအခါ၊ မြောက်ဘက်၏ဘုရင်သည် ရောမကို ဆန့်ကျင်၍ မရပ်တည်နိုင်တော့မည် ဟူသတည်း။ ရောမသည် အောင်မြင်ပြီး ပုဒ်မဆယ့်ခြောက်တွင် ရောမသည် ယုဒ၏ ဘုန်းအသရေရှိသောပြည်၌လည်း ရပ်တည်ရမည်ဖြစ်သည်။ ပုဒ်မဆယ့်ခုနစ်တွင် ရောမသည် “မိမိနိုင်ငံတစ်နိုင်ငံလုံး၏ အင်အားနှင့်အတူ ဝင်ရောက်ရန် မိမိမျက်နှာကို ခိုင်ခန့်စွာ ထားမည်” ဖြစ်သည်။ သူသည် မိမိရှေ့တွင် မရပ်တည်နိုင်သော မြောက်ဘက်၏ဘုရင်ကို သိမ်းယူခဲ့ပြီး ထိုနောက် ယုဒကို သိမ်းယူကာ၊ ထိုနောက် အီဂျစ်ထံသို့ ဝင်ရောက်ခဲ့သည်။

ထိုကာလများ၌ တောင်ဘက်၏ဘုရင်ကို ဆန့်ကျင်၍ လူများစွာ ထွက်ပြေးခဲ့သည်။ သင်၏လူမျိုးထဲမှ အကမ်းဖက်လူယက်သူတို့သည်လည်း ဗျာဒိတ်တော်ကို တည်စရန် မိမိတို့ကိုယ်ကို ချီးမြှောက်ကုသခဲ့သည်။ သို့သော် သူတို့သည် လဲကျကုသခြင်းမရှိ။ ထိုနောက် မြောက်ဘက်၏ဘုရင်သည် လာ၍ မြေဆွဲတံတားတည်ဆောက်ကာ ခိုင်ခံ့အကာအကွယ်ရှိဆုံးသော မြို့များကို သိမ်းယူလိမ့်မည်။ တောင်ဘက်၏လက်နက်အင်အားတို့သည် မတားဆီးနိုင်ကပြ သူ၏ရွေးချယ်ထားသောလူမျိုးလည်း မတားဆီးနိုင်ကပြတားဆီးရန် အင်အားတစ်စုံတစ်ရာမျှလည်း ရှိမည်မဟုတ်။ သို့သော် သူ့ကို ဆန့်ကျင်၍ လာသောသူသည် မိမိအလိုရှိသမျှအတိုင်း ပြုလိမ့်မည်။ သူရဲ၌ မည်သူမျှ မရပ်တည်နိုင်ကပြ။ သူသည် ဘုန်းအသရေပေးပြုစုသောပြည်၌ ရပ်တည်လိမ့်မည်။ ထိုပြည်သည် သူ၏လက်ဖွင့် ပျက်စီးခြင်းသို့ ရောက်လိမ့်မည်။ သူသည် မိမိနိုင်ငံတော်တစ်ခုလုံး၏ အင်အားနှင့်တကွ၊ ဖြောင့်မတ်သောသူတို့ကိုပါ ခေါ်ဆောင်လျက် ဝင်ရောက်ရန် မိမိမျက်နှာကို တည်ကပြုစေလိမ့်မည်။ ထိုသို့ သူပြုလိမ့်မည်။ ထိုပြင် မိန်းမတို့၏သမီးကိုလည်း သူအား ပေးလိမ့်မည်။ သူမကို ဖျက်ဆီးလျက်ပင်။ သို့ရာတွင် သူမသည် သူဘက်၌ မတည်မနေရေ၊ သူအတွက်လည်း မဖြစ်ရ။ ဒံယလေ ၁၁:၁၄-၁၇။

ဤကျမ်းပိုဒ်များတွင် ဖော်ပြထားသော အောင်နိုင်ခြင်းသည် ဒံယလေအခန်းကဏ္ဍ ၈ ၏ ပည့်စုံခြင်းဖြစ်သည်။

ထိုတိုအနက် တစ်ချို့မှ ချိုငယ်တစ်ခု ထွက်ပေါ်လာ၍၊ တောင်ဘက်သို့၎င်း၊ အရှေ့ဘက်သို့၎င်း၊  
သာယာလှပသောပြည်သို့၎င်း အလွန်ကြီးမားလာ၏။ ဒံယလေ ၈:၉။

အခန်းငယ် ၉ ၏ ဦးချိုငယ်သည် အယူမှားရောမကို ဆိုလိုပါပြီ။ အခန်းကြီး ၁၁ ၏ အခန်းငယ် ၁၄ မှ ၁၇  
အထိနှင့် သဘာဝတူညီစွာ၊ အခန်းငယ် ၉ သည် အယူမှားရောမက ကမ္ဘာကို ထိန်းချုပ်အုပ်စိုးလာစဉ်  
ပထဝီဒေသဆိုင်ရာ အစိတ်အပိုင်း သုံးခုကို အောင်နိုင်မည်ဖြစ်ကြောင်း ဖော်ပြထားသည်။  
ထိုအစိတ်အပိုင်းများမှာ တောင်ဘက် (အီဂျစ်)၊ အရှေ့ဘက် (ဆီးရီးယား၊ မြောက်ဘုရင်) နှင့်  
သာယာလှပသောပြည် (ယုဒ) တို့ဖြစ်ကြသည်။ အခန်းငယ် ၁၆ နှင့် ၁၇ ၏ သမိုင်းသည် အခန်းငယ် ၄၀ မှ  
၄၃ အတွင်းရှိ ယခုခေတ်ရောမ၏ သမိုင်းဆိုင်ရာ အဆင့်သုံးဆင့်ဖြင့် အောင်နိုင်ခြင်းကို  
ပုံဆောင်ကိုပြောပြနေခြင်းဖြစ်သည်။ အကဲဖြတ်မှုမှာ Sister White က “ဤပရောဖက်ပျိုချက်၏  
ပညာစုံခြင်းအဖြစ် ဖြစ်ပွားခဲ့သော သမိုင်းအများစုသည် ထပ်မံဖြစ်ပေါ်လာမည်” ဟု ဖော်ပြထားသကဲ့သို့  
ဖြစ်သည်။

“အနုတီအိုခပ်စ်၊ မြောက်ဘုရင်၏ရှေ့၌ အီဂျစ်သည် မတည်နိုင်ခဲ့သကဲ့သို့၊ ယခု မိမိကို  
ဆန့်ကျင်လာသော ရောမတို့၏ရှေ့၌လည်း အနုတီအိုခပ်စ်သည် မတည်နိုင်ခဲ့ပေ။  
ဤတက်ကြွသော အာဏာတန်ခိုးကို နိုင်ငံတော်များသည် နောက်ထပ် မခွဲတားဆီးနိုင်တော့ပေ။  
ဘီစီ 65 ခုနှစ်တွင် ပါမီးဒီယပ်သည် အနုတီအိုခပ်စ် အာရှီယာတိကပ်စ်၏ ပိုင်ဆိုင်မှုများကို  
လက်လွှတ်စေ၍ ဆီးရီးယားကို ရောမပြည်နယ်တစ်ခုအဖြစ် လျှော့ချသတ်မှတ်ခဲ့သောအခါ၊  
ဆီးရီးယားသည် အောင်နိုင်ခြင်းခံရ၍ ရောမအင်ပါယာထဲသို့ ထည့်သွင်းခြင်းခံရလေသည်။”

“အလားတူသော တန်ခိုးတော်သည် သန်ရှင်းသောပြည်၌လည်း ရပ်တည်၍ ထိုပြည်ကိုလည်း  
ဖျက်ဆီးလောင်ကျွမ်းစေရန် ဖြစ်လေသည်။ ရောမသည် ဘီစီ ၁၆၂ ခုနှစ်တွင်  
မဟာမိတ်ဖွဲ့ခြင်းအားဖြင့် ဘုရားသခင်၏ လူမျိုးဖြစ်သော ယုဒလူမျိုးတို့နှင့် ဆက်နွယ်လာခဲ့ပြီး  
ထိုနဂါးမုဆိုး ပရောဖက်ပျိုချက် အချိန်ဇယား၌ ထင်ရှားသော နဂါးမုဆိုးတစ်ရပ်ကို  
ယူဆောင်ထားလေသည်။ သို့ရာတွင် ယုဒပြည်အပေါ် အုပ်ချုပ်ခွင့်ကို အမှန်တကယ်  
စစ်အောင်နိုင်ခြင်းအားဖြင့် ရယူခဲ့သည်မှာ ဘီစီ ၆၃ ခုနှစ်မှသာ ဖြစ်ပါပြီ။ ထိုနဂါးမုဆိုး  
အောက်ပါနည်းလမ်းဖြင့် ဖြစ်ပေါ်လာလေသည်။”

“ပုန့်တူရ်၏ဘုရင် မိသီဒြိတ်တက်စ်ကို ဆန့်ကျင်သော မိမိ၏စစ်ဆင်ရေးမှ ပွန်ပေ ပြန်လာသောအခါ၊  
ယုဒပြည်၏ ရာဇပလ္လင်အတွက် ပြိုင်ဘက်နှစ်ဦးဖြစ်သော ဟိုင်ကာနစ်နှင့်  
အာရစ်စတိုဘူလစ်တို့သည် အပြင်းအထန် ယှဉ်ပြိုင်လျက်ရှိကြသည်။ ၎င်းတို့၏အမှုသည်  
ပွန်ပေ၏ရှေ့မှောက်သို့ ရောက်လာခဲ့ရာ၊ အာရစ်စတိုဘူလစ်၏ တောင်းဆိုချက်များ၌  
မတရားမှုရှိကြောင်းကို သူသည် မကဲမိပင် သိမြင်သော်လည်း၊ မိမိ အလွန်ကာလကပြု၍  
ဆန့်ကျင်ခြင်းဖြင့် မျှော်လင့်ခဲ့သော အာရေဗျသို့ စစ်ဆင်ရေးပို့နှောက်မှသာ ဤကိစ္စအပေါ်  
ဆုံးဖြတ်ချက်ကို ရှုဆိုင်ထားလိုခဲ့ပါပြီ။ ထိုနဂါးမုဆိုး ပြန်လာကာ တရားမျှတ၍ သင့်လျော်သည်ဟု  
ထင်မြင်ရသည့်အတိုင်း ၎င်းတို့၏အရေးကို စီရင်ဖြေရှင်းပေးမည်ဟု ကတိပေးခဲ့သည်။ ပွန်ပေ၏  
အမှန်တကယ်သဘာဝထားကို ထိုးဖောက်သိမြင်သည့် အာရစ်စတိုဘူလစ်သည် ယုဒပြည်သို့  
အလျင်အမြန် ပြန်သွားကာ၊ မိမိ၏လက်အောက်ခံများကို လက်နက်တပ်ဆင်စေပြီး  
မည်သို့သောအနုတီရောမကိုမဆို မငဲ့ကွက်ဘဲ မိမိထံမှ အခြားသူတစ်ဦးထံသို့ စီရင်အပ်နှင်းခံရမည်ကို  
ကိုပြောမပြောထားသော ထိုရာဇပလ္လင်ကို ဆက်လက်ထိန်းသိမ်းထားရန် စိတ်ပိုင်းဖြတ်လျက်  
ပြင်းထန်သော ကာကွယ်ရေးအတွက် ပြင်ဆင်ခဲ့သည်။ ပွန်ပေသည် ထွက်ပြေးသူနာကပ်သို့  
အနီးကပ်လိုက်လံခဲ့သည်။ သူ ယရုရှေလင်မြို့သို့ ချဉ်းကပ်လာစဉ်၊ အာရစ်စတိုဘူလစ်သည်  
မိမိပျံ့နှံ့ခဲ့သည့်လမ်းစဉ်အတွက် နောင်တရစပြုလာသဖြင့်၊ ပွန်ပေကို ကြိုဆိုရန် အပြင်သို့  
ထွက်လာကာ၊ အပြည့်အဝ နှာခံလက်အောက်ခံမည်ဟုလည်းကောင်း၊ ငွေကေးအမြောက်အမြား  
ပေးအပ်မည်ဟုလည်းကောင်း ကတိပေး၍ အရေးကိစ္စများကို ပြေလည်စေရန် ကြိုးပမ်းခဲ့သည်။”

ပွန်ပသေသည် ဤကမ်းလှမ်းချက်ကို လက်ခံပီြန့်ဓာတ်၊ ငွေကို လက်ခံယူရန် စစ်သားတပ်ခွဲတစ်ခု၏ ခေါင်းဆောင်အဖွဲ့ ဂါဘီနီယုစ်ကို စလွှတ်ခဲ့သည်။ သို့သော် ထို ဒုတိယဗိုလ်ချုပ်သည် ယရေရှလင်မြို့သို့ ရောက်ရှိသောအခါ မြို့ပြခင်းများသည် မိမိအပေါ်၌ ပိတ်ထားကြောင်း တွေ့ရပေပြီ။ မြို့သည် ထိုသဘောတူညီချက်အတိုင်း မရပ်တည်တော့ကြောင်းကို မြို့ရိုးထိပ်မှနုချေ သူအား ပြောကြားခဲ့ကြသည်။”

“ဤသို့ လိမ်လည်လှည့်ဖြားခြင်းကို ဒဏ်မခံဘဲ လွတ်မထားလိုသော ပွန်ပသေသည် မိမိနှင့်အတူ ထိန်းသိမ်းထားခဲ့သော အာရစ်စတိုဘူလုကို သံကျိုးခတ်၍ ချက်ချင်း မိမိ၏ စစ်တပ်တစ်ရပ်လုံးနှင့်အတူ ယရေရှလင်မြို့ကို ချီတက်လာလေ၏။ အာရစ်စတိုဘူလု၏ အပေါင်းအဖော်များမှာ ထိုမြို့ကို ကာကွယ်စောင့်ရှောက်ရန် အလိုရှိကြသော်လည်း၊ ဟိုင်ကာနု၏ အဖွဲ့ဝင်များမှာ မြို့ပြခင်းများကို ဖွင့်ပေးရန် အလိုရှိကြ၏။ နောက်ဆုံးအဖွဲ့သည် အများစုဖြစ်၍ အသာစီးရကာ အောင်မြင်သဖြင့် ပွန်ပသေအား မြို့ပြသို့ လွတ်လပ်စွာ ဝင်ရောက်ခွင့်ပေးခဲ့ကြသည်။ ထိုနောက် အာရစ်စတိုဘူလု၏ နောက်လိုက်များသည် ဗိမာန်တော်တော်သို့ ဆုတ်ခွာသွားကြပြီး ထိုနောက် ကာကွယ်ရန် သူတို့ဆုံးဖြတ်ထားသကဲ့သို့ပင် ပွန်ပသေလည်း ထိုနောက် သိမ်းပိုက်ရန် အတည်တကျ ဆုံးဖြတ်ထားလေ၏။ သုံးလကျသောအခါ တိုက်ခိုက်ဝင်ရောက်နိုင်လောက်အောင် မြို့ရိုး၌ ပါးကွဲပျက်စီးရာတစ်ခု ပျက်ပျက်ခွဲပျက်၍ ထိုနောက် ဓားမြှောင်စားနက်တို့၏ အင်အားဖြင့် သိမ်းယူခြင်းခံရလေ၏။ ထိုနောက်ဆက်တွဲ ဖြစ်ပွားသော ကြောက်မက်ဖွယ် သတ်ဖြတ်မှုအတွင်း လူပေါင်း တစ်သောင်းနှစ်ထောင် သေဆုံးခဲ့ကြသည်။ သမိုင်းရေးသူ၏ မှတ်ချက်အရ ထိုအချိန်တွင် ဘုရားသခင်အား ဝတ်ပြုအမှုတော်ဆောင်ရွက်နေသော ယဇ်ပုရဗဟိတ်များသည် ရိုင်းစိုင်းကမြီးတမ်းသော အုတ်အော်သောင်းနင်းမှုကို မသိမသာနီးပါး ဖြစ်နေသောကဲ့သို့ တည်ငြိမ်သော လက်ဖွင့်လည်းကောင်း၊ မတုန်မလှုပ်သော ရည်ရွယ်ချက်ဖြင့်လည်းကောင်း မိမိတို့၏ အစဉ်အလာအမှုကို ဆက်လက်လုပ်ဆောင်နေကြသည်ကို မငြိမ်ရခြင်းမှာ စိတ်နာကျင်စရာကောင်းသော မငြိမ်ကင်းတစ်ရပ် ဖြစ်လေ၏။ သူတို့၏ ပတ်ဝန်းကျင် အရပ်ရပ်၌ မိတ်ဆွေများ သတ်ဖြတ်ခြင်းခံနေရသော်လည်းကောင်း၊ မကပြောဆိုသလို သူတို့၏ ကိုယ်ပိုင်အသွေးသည် သူတို့၏ ယဇ်ပုရဗဟိတ်များ၏ အသွေးနှင့် ရောနှောသွားသော်လည်းကောင်း၊ သူတို့သည် မိမိတို့အမှုကို ဆက်လက်ဆောင်ရွက်နေကြသေး၏။”

“စစ်ပွဲကို အဆုံးသတ်ပီြန့်ဓာတ်၊ ပမာဒိသေသည် ယရေရှလင်မြို့၏ မြို့ရိုးများကို ဖျက်ဆီးခဲ့၍၊ ယုဒပညာ၏ အုပ်ချုပ်ရေးအာဏာအောက်မှ မြို့အချို့ကို ဆီးရီးယား၏ အုပ်ချုပ်ရေးအာဏာအောက်သို့ လွှဲပြောင်းကာ၊ ယုဒလူတို့အပေါ် အခွန်တင်ဆောင်စေခဲ့သည်။ ထိုသို့ဖြင့် ယရေရှလင်မြို့သည် ပထမဦးဆုံးအကြိမ်အားဖြင့် သိမ်းပိုက်ခြင်းအားဖြင့် ‘ဘုန်းအသရေရှိသောပညာ’ ကို သိကဲ့သို့ ခိုင်မာသော ဆုပ်ကိုင်မှုဖြင့် လုံးဝပျက်စီးသွားသည်တိုင်အောင် ချုပ်ကိုင်ထားမည့် ထိုအာဏာ၏ လက်ဝယ်သို့ ရောက်ရှိခဲ့လေသည်။

“အခန်းငယ် ၁၇။ သူသည် မိမိနိုင်ငံတော်တစ်ရပ်လုံး၏ အင်အားဖြင့် ဝင်ရောက်ရန် မိမိမျက်နှာကို ချမှတ်လိမ့်မည်။ သူနှင့်အတူ ဖြောင့်မတ်သောသူတို့လည်း ရှိကြလိမ့်မည်။ ထိုနောက် သူသည် ထိုသို့ ပျက်စီးမည်။ မိန်းမတို့၏ သမီးကိုလည်း သူအား ပေးလိမ့်မည်။ သူမကို ဖျက်ဆီးစေခြင်းအတွက် ဖြစ်၏။ သို့သော် သူမသည် သူဘက်၌ မတည်မနေရေ၊ သူ့အတွက်လည်း မဖြစ်ရ။”

“Bishop Newton သည် ဤအခန်းငယ်အတွက် အခြားသော ဖတ်ဆိုနည်းတစ်ရပ်ကို ပေးထားပီြန့်၊ ၎င်းသည် အဓိပ္ပာယ်ကို ပို၍ ရှင်းလင်းစွာ ဖော်ပြသကဲ့သို့ ဖြစ်သည်။ ၎င်းမှာ— ‘သူသည်လည်း နိုင်ငံတော်တစ်ရပ်လုံးသို့ အင်အားသုံး၍ ဝင်ရောက်ရန် မိမိမျက်နှာကို ချမှတ်မည်။’ ဟူ၍ ဖြစ်၏။ အခန်းငယ် ၁၆ သည် ရောမလူမျိုးတို့က ဆီးရီးယားနှင့် ယုဒပညာကို သိမ်းပိုက်ခဲ့ခြင်းအထိ ကျွန်ုပ်တို့ကို ခေါ်ဆောင်လာသည်။ ထိုမတိုင်မီ ရောမသည် မာစဒိုးနီးယားနှင့် ထရေးစ်ကိုလည်း သိမ်းပိုက်ခဲ့ပီြန့်ဖြစ်သည်။ ယခုအခါ အဂုတုတုပညာသာလျှင် အလက်ဇန္ဒား၏

‘နိုင်ငံတော်တစ်ရပ်လုံး’ ထဲမှ ရောမအာဏာအောက်သို့ မသွင်းသွင်းရသေးသော ကျန်ရှိနေခဲ့သည့် အစိတ်အပိုင်းဖြစ်၏။ ထိုအာဏာသည် ယခု ထိုနိုင်ငံထဲသို့ အင်အားသုံး၍ ဝင်ရောက်ရန် မိမိမျက်နှာကို ချခဲ့၏။” Uriah Smith, Daniel and the Revelation, 258–260.

ဤဆောင်းပါးများ၌ ဒံယလေ အခန်း ၁၁ မှ အခန်းငယ် ၃၀ နှင့် ၃၁ တို့သည် အခန်းငယ် ၄၀ နှင့် ၄၁ တို့နှင့် မည်သို့ကိုက်ညီဆက်စပ်နေကြောင်းကို ကျွန်ုပ်တို့သည် တစ်ကိမြဲမက အလေးပေးဖော်ပြခြင်းဖြစ်သည်။ ထို့ပြင် အခန်းငယ် ၃၀ နှင့် ၃၁ တို့၏ သမိုင်းသည်လည်း ချိုသုံးချောင်းကို နှုတ်ပစ်ခြင်းနှင့် ကိုက်ညီဆက်စပ်နေသည်။

ငါသည် ဦးချိုများကို စူးစမ်းကညိရုံနစေ၍၊ ကညိရုံလော့၊ ထိုဦးချိုများအလယ်မှ ဦးချိုငယ်တစ်ချောင်း ထွက်ပေါ်လာ၏။ ထိုဦးချို၏ရှေ့၌ ပထမဦးချိုသုံးချောင်းသည် အမေဖြစ်တကွ နှုတ်ပစ်ခြင်းခံရ၏။ ထို့ပြင် ကညိရုံလော့၊ ထိုဦးချို၌ လူ၏မျက်စိကဲ့သို့သော မျက်စိများရှိ၏။ အလွန်ကြီးကြယ်သော စကားများကို ပြောသော ပါးစပ်တစ်ပါးလည်း ရှိ၏။ ... ထို့ပြင် သူ၏ခေါင်းပေါ်၌ရှိသော ဦးချိုဆယ်ချောင်းအကြောင်းကိုလည်းကောင်း၊ ထွက်ပေါ်လာသော အခြားဦးချိုအကြောင်းကိုလည်းကောင်း၊ ထိုဦးချို၏ရှေ့၌ သုံးချောင်းလဲကျသွားသော အကြောင်းကိုလည်းကောင်း၊ မျက်စိများရှိ၍ အလွန်ကြီးကြယ်သော စကားများကို ပြောသော ပါးစပ်ရှိသည့် ထိုဦးချိုအကြောင်းကိုလည်းကောင်း၊ ထိုဦးချို၏အသွင်သည် သူ၏အပေါင်းအဖော်များထက် ပိုမိုခန့်ညားထင်ရှားသော အကြောင်းကိုလည်းကောင်း။ ဒံယလေ ၇:၈၊ ၂၀။

ဒံယလေအခန်း ၈၊ အပိုဒ် ၉ သည် ပင်ရောမကို ရှာပေလုလင်ပေါ်၌ တင်မြှောက်စေခဲ့သော အောင်ပွဲခံသိမ်းပိုက်မှု၏ ပထဝီဒေသ သုံးခုကို ကိုယ်စားပြုသကဲ့သို့၊ ဦးချိုများကို ဆွဲနှုတ်ဖယ်ရှားခြင်းသည်လည်း (ဟရေလီ၊ အော့စထရိုဂေါ့စ်နှင့် ဗန်ဒယ်များကို ကိုယ်စားပြု၍) ပုပ်ရဟန်းမင်းဆိုင်ရာ ရောမကို ရှာပေလုလင်ပေါ်၌ တင်မြှောက်စေခဲ့သော အောင်ပွဲခံသိမ်းပိုက်မှု၏ ပထဝီဒေသ သုံးခုကို ကိုယ်စားပြုခဲ့သည်။ ထိုသမိုင်းနှစ်ရပ်လုံးသည် ဒံယလေ ၁၁ ၏ အပိုဒ် ၄၀ မှ ၄၃ အထိနှင့် ကိုက်ညီသကဲ့သို့၊ ဦးချိုသုံးချောင်းကို ဆွဲနှုတ်ဖယ်ရှားခြင်းသည်လည်း အပိုဒ် ၃၀ နှင့် ၃၁ တို့၏ သမိုင်းနှင့် ကိုက်ညီသည်။

“အခန်းငယ် ၈။ ငါသည် ချိုတို့ကို ဆင်ခြင်ကညိရုံလျက်ရှိစဉ်၊ ကညိရုံလော့၊ ထိုချိုတို့အလယ်မှ ချိုငယ်တစ်ချိုသည် ပေါ်ထွက်လာ၏။ ထိုချို၏ရှေ့မှ ပထမချိုသုံးချိုသည် အမေဖြစ်တကွ နှုတ်ပစ်ခြင်းကို ခံရကုန်၏။ ထို့ပြင် ကညိရုံလော့၊ ထိုချို၌ လူ၏မျက်စိကဲ့သို့သော မျက်စိများနှင့် ကြီးကြယ်သောစကားတို့ကို ပြောသော နှုတ်တစ်ပါးရှိ၏။”

“ဒံယလေသည် ထိုဦးချိုများကို ဆင်ခြင်ကညိရုံလော့၏။ ၎င်းတို့အကြား၌ ထူးဆန်းသော လှုပ်ရှားမှုတစ်ရပ်၏ လက္ခဏာများ ပေါ်ထွက်လာကုန်၏။ ဦးချိုငယ်တစ်ချောင်း (အစတွင် ငယ်သေးသော်လည်း နောက်ပိုင်းတွင် ၎င်း၏အဖော်များထက် ပိုမိုကြီးမားခဲ့လာသော) သည် ၎င်းတို့အကြားမှ တိုး၍ ပေါ်ထွက်လာ၏။ ၎င်းသည် မိမိ၏နရောတစ်ခုကို ငြိမ်းချမ်းစွာ ရှာဖွေ၍ ယင်းကိုသာ ဖြည့်ဆည်းနေခြင်းဖြင့် မကျေနပ်နိုင်ဘဲ၊ အခြားအချို့ကို ဖယ်ရှား၍ ၎င်းတို့၏နရောများကို အလွဲသိမ်းယူရမည်ဖြစ်လာ၏။ နိုင်ငံသုံးခုသည် ၎င်း၏ရှေ့၌ နှုတ်ပယ်ဖယ်ရှားခြင်းကို ခံခဲ့ရ၏။ ဤဦးချိုငယ်သည်၊ နောင်တွင် ကျွန်ုပ်တို့ ပိုမိုပြည့်စုံစွာ မှတ်သားရမည့်အခွင့်အလမ်း ရှိသကဲ့သို့၊ ပုပ်ရဟန်းမင်းအုပ်ချုပ်ရေးစနစ်ပင် ဖြစ်၏။ ၎င်း၏ရှေ့၌ နှုတ်ပယ်ဖယ်ရှားခံရသော ဦးချိုသုံးချောင်းမှာ Heruli၊ Ostrogoths နှင့် Vandals တို့ဖြစ်ကြ၏။ ၎င်းတို့သည် ပုပ်ရဟန်းမင်း အဆင့်ဆင့်အုပ်ချုပ်ရေး၏ သွန်သင်ချက်များနှင့် တောင်းဆိုချက်များကို ဆန့်ကျင်နေကြသဖြင့်၊ ထိုကဏ္ဍ၌ ရောမမိမိ၏ ဘိရုဇု၏ အသင်းတော်အတွင်း အထွတ်အထိပ် အာဏာပိုင်မှုကိုလည်း ဆန့်ကျင်နေကြသောကြောင့်၊ နှုတ်ပယ်ဖယ်ရှားခြင်းကို ခံခဲ့ရကုန်၏။”

“ထိုပင်္ဂါ ‘ဤချိဉ် လူမျက်စိကဲ့သို့သော မျက်စိများနှင့် ကြီးမားသောစကားများကို ပြောသော ပါးစပ်တစ်ခု ရှိ၏’ ဟူသောစကား၌၊ ထိုမျက်စိများသည် ပုပ်ရဟန်းမင်းအုပ်ချုပ်ရေးအဆင့်ဆင့်၏ လိမ္မာထက်မကြံမှု၊ ထိုးဖောက်သိမြင်နိုင်မှု၊ ကောက်ကျစ်ပရိယာယ်ရှိမှု၊ နှင့် အနာဂတ်ကို ကြိုတင်မြင်နိုင်မှုတို့၏ သင့်လျော်သော သင့်ကတေဖဖြစ်ကြ၏။ ထိုပင်္ဂါ ကြီးမားသောစကားများကို ပြောသော ပါးစပ်သည် ရောမဘိရူးများ၏ မာနထောင်လွှားသော အဆိုအခွင့်တောင်းဆိုချက်များ၏ သင့်လျော်သော သင့်ကတေဖဖြစ်၏။” Uriah Smith, Daniel and the Revelation, 132-134.

ရောမသည် သမုမာကျမ်းစာ ပရောဖက်ပျောက်၏ ရှုပါရုံကို တည်ထောင်ပေးသည့်အရာဖြစ်ပြီး၊ အထူးသဖြင့် ဒံယလေ အခန်း ၁၁ ၏ ရှုပါရုံကို ဖြစ်သည်။ ထိုအခန်း၌ မီလာရိုက် လုပ်ရှားမှုမတိုင်မီ ပည့်စုံခွဲပီးဖြစ်သော ပရောဖက်ပျောက်ခြင်းအများစုသည် ဒံယလေ အခန်း ၁၁ ၏ နောက်ဆုံး ခြောက်ပိုဒ်တွင် ထပ်မံဖော်ပြရမည်ဖြစ်သည်။ ပုပ်ရဟန်းမင်းကြီးဆိုင်ရာ ရောမတို့ကို ပလုလင်ပေါ်၌ တည်ထောင်ပေးခဲ့သော ပထဝီဝင်ဆိုင်ရာ အတားအဆီး သုံးခုကို အောင်နိုင်ခြင်းသည် အခန်း ၁၁ တွင် ကိုယ်စားပြုဖော်ပြထားပြီး၊ ထိုကိုယ်စားပြုဖော်ပြချက် နှစ်ရပ်သည် ခေတ်သစ်ရောမကို ပလုလင်ပေါ်၌ တဖန်တည်ထောင်သည့် အချိန်ကို ပုံဆောင်ကြိုတင်ညွှန်ပြသည်။ ရောမသည် ရှုပါရုံကို တည်ထောင်ပေးသည့်အရာဖြစ်ပြီး၊ ပေါလုကလည်း ထိုပုပ်ရဟန်းမင်းကြီးဆိုင်ရာ ရောမသည် မိမိအချိန်ကာလ၌ ထင်ရှားဖော်ပြခဲ့ရသည်ဟု သတ်မှတ်ဖော်ပြထားသည်။

မည်သည့်နည်းဖြင့်မျှ အဘယ်သူမျှ သင်တို့ကို မလုလင်ဖွဲ့စည်းနိုင်။ အကခြင်းမူကား ထိုနည်းသည် ပထမဦးစွာ ဖောက်ပြန်ခြင်းမှတစ်ဆင့်ပင် မဖြစ်ပေါ်မလာမီ၊ ထိုပင်္ဂါ ပျက်စီးခြင်း၏သားဖြစ်သော အပစ်အခတ်ပစ်ခတ်မှု မပေါ်ထွန်းမလာမီ ရောက်လာမည်မဟုတ်။ ထိုသူသည် ဘုရားဟုခေါ်ဝေါ်သမျှအပေါ်၌ဖြစ်စေ၊ ကိုးကွယ်ခြင်းခံရသမျှအပေါ်၌ဖြစ်စေ ဆန့်ကျင်လျက် မိမိကိုယ်ကို မြှောက်တင်သောသူဖြစ်၏။ ထိုသို့အားဖြင့် သူသည် ဘုရားဖြစ်သကဲ့သို့ ဘုရားသခင်၏ဗိမာန်တော်၌ ထိုင်လျက် မိမိကို ဘုရားဖြစ်ကြောင်း ပြောလျက်ရှိ၏။ ငါသည် သင်တို့နှင့်အတူရှိသေးစဉ်ကပင် ဤအရာများကို သင်တို့အား ပြောခဲ့သည်ကို သင်တို့ မမှတ်မိကြပြလော။ ယခုတွင်လည်း သူသည် မိမိအချိန်၌ ပေါ်ထွန်းစေရန် တားဆီးလျက်ရှိသောအရာကို သင်တို့သိကြ၏။ ၂ သက်သာလဇာနိတ် ၂:၃-၆။

ပုပ်ရဟန်းမင်းအုပ်ချုပ်ရေးသည် သမုမာကျမ်းဆိုင်ရာ ပရောဖက်ပျောက်၌ ပဉ္စမမြောက်နိုင်ငံအဖြစ် အဒေ ၅၃၈ ခုနှစ်တွင် နန်းတက်ခဲ့ပြီး အခန်းငယ် ၆ ကို စဉ်းစားသုံးသပ်သူများစွာတို့သည် “ပုပ်ရဟန်းမင်းအုပ်ချုပ်ရေးသည် အဒေ ၅၃၈ ခုနှစ်တွင် ထင်ရှားဖော်ပြခဲ့ရမည်” ဟု ပေါ်လှေဆိုလိုသည်ဟု သဘောတူ ယူဆကြသည်မှာ သံသယမရှိပေ။ ဤယူဆချက်သည် မှန်ကန်နိုင်သော်လည်း၊ အနည်းဆုံးအားဖြင့် ပေါ်လှေ ဖော်ညွှန်းခဲ့သောအရာ၏ ဒုတိယအဆင့်ဆိုင်ရာ သမုမာတရားသာ ဖြစ်သည်။ ပေါ်လှေသည် ပရောဖက်အားလုံးကဲ့သို့ပင် မိမိခေတ်ကာလအကခြင်းထက် နောက်ဆုံးသောကာလများအကခြင်းကို ပိုမိုပြောဆိုလျက်ရှိသည်။ သူရည်ညွှန်းခဲ့သည်မှာ ပုပ်ရဟန်းမင်းအုပ်ချုပ်ရေးသည် ပရောဖက်ပျောက်အရ မည်သို့ ထင်ရှားဖော်ပြခဲ့ရမည်ကို ဖြစ်သည်။ အကခြင်းမူကား၊ ပရောဖက်တစ်ပါးအဖြစ် သူသည် အခြားပရောဖက်အပေါင်းတို့နှင့် သဘာတူညီနေခဲ့သောကခြင်းဖြစ်သည်။ မျဉ်းတစ်ကခြင်းပေါ် မျဉ်းတစ်ကခြင်းတင်လျက်၊ ဗျာဒိတ်မရှိသောသူတို့သည် ပျက်စီးကြ၏။ ဗျာဒိတ်မရှိသောသူတို့သည် ထိုဗျာဒိတ်ကို အဘယ်အရာက တည်ထောင်ပေးသည်ကို မသိကြသောကြောင့် ဗျာဒိတ်မရှိကြခြင်း ဖြစ်သည်။ ရောမသည် ထိုဗျာဒိတ်ကို တည်ထောင်ပေးသည်ကို သိရှိနားလည်ခြင်းသည် အသက်ရှင်ခြင်းနှင့် သခေခြင်းအကခြင်း ခွဲခြားသတ်မှတ်ပေးသော နားလည်မှုတစ်ရပ် ဖြစ်သည်။ ပေါ်လှေသည် အခြားပရောဖက်တို့နှင့် သဘာတူညီလျက်၊ နောက်ဆုံးသောကာလ၏ ရောမဖြစ်သော ပုပ်ရဟန်းမင်းဆိုင်ရာ ရောမကို အဘယ်အရာက ထင်ရှားဖော်ပြသည့်ဟူသည်မှာ “သူ၏အချိန်” ဖြစ်ကြောင်း ဖော်ညွှန်းနေသည်။ ရောမနှင့် ဆက်နွယ်နေသော ပရောဖက်ပျောက်ဆိုင်ရာ “အချိန်” သည် ရောမသည် အဘယ်အရာဖြစ်ပြီး

မည်သူဖြစ်ကြောင်းကို ထင်ရှားဖော်ပြပေးသော အရာဖြစ်သည်။

ဤလူ့လောကကို နောက်ဆောင်းပါးတွင် ဆက်လက်တင်ပြပါမည်။

တမန်တော်ပေါ်လူသည် သက်သာလောနိတ်လူတို့ထံသို့ ရေးသော ဒုတိယစာ၌ ပုပ်ရဟန်းမင်းအာဏာ တည်ထောင်ပေါ်ပေါက်လာခြင်းကို ဖြစ်စေမည့် ကြီးမားသော ယုံကြည်ခြင်းပျက်ခြင်းအကြောင်းကို ကျိတ်တင်ဟောပြောခဲ့သည်။ သူက ခရစ်တော်၏နာမည် “အရင်ဆုံး ယုံကြည်ခြင်းပျက်ခြင်း မဖြစ်လျှင်လည်းကောင်း၊ အပစ်၏လူ၊ ဖျက်ဆီးခြင်း၏သား မပေါ်ထွန်းလျှင်လည်းကောင်း မရောက်ရ။ ထိုသူသည် ဘုရားဟု ခေါ်ဝေါ်သောသူအရာနှင့် ကိုးကွယ်ရုံသောသူအရာအပေါ်၌ ဆန့်ကျင်၍ ကိုယ်ကိုကိုယ် မြှောက်တင်လျက်၊ မိမိကိုယ်ကို ဘုရားဖြစ်သည်ဟု ဖော်ပြချက် ဘုရားသခင်၏ဗိမာန်တော်၌ ဘုရားကဲ့သို့ ထိုင်လျက်ရှိ၏” ဟု ကပြောခဲ့သည်။ ထို့ပြင် တမန်တော်က “မတရားသဖြင့်ပျက်ခြင်း၏ နက်နဲသောအရာသည် ယခုအခါပင် လှုပ်ရှားလျက်ရှိ၏” ဟု မိမိ၏ညီအစ်ကိုများအား သတိပေးခဲ့သည်။ ၂ သက်သာလောနိတ် ၂:၃၊ ၄၊ ၇။ ထိုစာစီသည်အချိန်ကပင် အသင်းတော်အတွင်းသို့ တဖြည်းဖြည်း စိမ့်ဝင်လာသော အမှားများကို သူမပြောခဲ့ပေ။ ထိုအမှားများသည် ပုပ်ရဟန်းမင်းစနစ် ဖွံ့ဖြိုးပေါ်ပေါက်လာရန် လမ်းပြပေးမည့်အရာများ ဖြစ်ကြောင်းကိုလည်း သူသိမပြောခဲ့ပါ။

“အနည်းငယ်စီ၊ အစပိုင်းတွင် လျှို့ဝှက်၍ တိတ်ဆိတ်စွာဖြင့်၊ ထိုနောက် အင်အားတိုးပွားလာကာ လူတို့၏စိတ်များကို ထိန်းချုပ်နိုင်လာသည်နှင့်အမျှ ပို၍ ပွင့်လင်းစွာဖြင့် ‘ဒုစရိုက်၏ နက်နဲသောလျှို့ဝှက်ချက်’ သည် မိမိ၏ လူညံ့ဖျားနှင့် ဘုရားကိုပစ်မှားသောအမှုကို ဆက်လက်ဆောင်ရွက်သွားလေ၏။ ထင်ရှားမသိသာလောက်အောင်ပင် သာသနာပုဂ္ဂိုလ်မဟုတ်သော အယူဝါဒများ၏ ထုံးတမ်းစဉ်လာများသည် ခရစ်ယာန်အသင်းတော်အတွင်းသို့ ဝင်ရောက်လာကပြန်သည်။ အယူအဆအလျဉ်းပေးခြင်းနှင့် လိုက်လျောညီထွေဖော်ပြအောင် ညှိနှိုင်းလိုသော စိတ်ဓာတ်သည် အသင်းတော်က သာသနာပုဂ္ဂိုလ်မဟုတ်သော အယူဝါဒလက်ထက်၌ ခံရသော ပြင်းထန်သော ညှဉ်းပန်းနှိပ်စက်မှုများကပြော၍ အချိန်ကာလတစ်ရပ်အထိ တားဆီးခံခဲ့ရသည်။ သို့သော် ညှဉ်းပန်းနှိပ်စက်မှု ရပ်တန့်သွား၍ ခရစ်ယာန်ဘာသာသည် ဘုရင်တို့၏ တရားရုံးများနှင့် နန်းတော်များအတွင်းသို့ ဝင်ရောက်လာသောအခါ၊ သူမသည် ခရစ်တော်နှင့် ကိုယ်တော်၏ တမန်တော်များ၏ နှိမ်ချရိုးရှင်းမှုကို ပယ်ချကာ သာသနာပုဂ္ဂိုလ်မဟုတ်သော ယဇ်ပုရဇာတ်များနှင့် အုပ်ချုပ်သူများ၏ ခမ်းနားထည်ဝါမှုနှင့် မာနထောင်လွှားမှုကို ခံယူလေ၏။ ထိုအပြင် ဘုရားသခင်၏ တောင်းဆိုချက်များအစား လူသားတို့၏ သဘာဝတရားများနှင့် အစဉ်အလာများကို အစားထိုးချမှတ်လေ၏။ စတုတုထရာစုအစပိုင်း၌ ကုန်စတန်တိုင်း၏ အမည်ခံပြောင်းလဲခြင်းသည် အလွန်ကြီးမားသော ဝမ်းမြောက်ခြင်းကို ဖြစ်စေခဲ့၏။ ထိုနောက် ဖြောင့်မတ်ခြင်း၏ ပုံသဏ္ဍာန်တစ်ရပ်ကို ဖုံးအုပ်ထားသော လောကသည် အသင်းတော်အတွင်းသို့ လျှောက်လှမ်းဝင်ရောက်လာလေ၏။ ယခုအခါ ဖောက်ပြန်ပျက်စီးစေသော အမှုသည် လျင်မြန်စွာ တိုးတက်သွားလေ၏။ သာသနာပုဂ္ဂိုလ်မဟုတ်သော အယူဝါဒသည် အနိုင်ယူခံရသည်ဟု ထင်ရသော်လည်း အမှန်တွင် အနိုင်ရသူဖြစ်လာလေ၏။ သူမ၏ စိတ်ဓာတ်သည် အသင်းတော်ကို ထိန်းချုပ်လေ၏။ သူမ၏ သဘာဝတရားများ၊ အခမ်းအနားများနှင့် အယူမှားယုံကြည်မှုများသည် ခရစ်တော်ကို လိုက်နာသည်ဟု ကြွေးကြော်သောသူတို့၏ ယုံကြည်ခြင်းနှင့် ဝတ်ပြုကြီးကွယ်မှုအတွင်းသို့ ပေါင်းစည်းထည့်သွင်းခြင်းခံရလေ၏။”

အယူမှားဘုရားတရားနှင့် ခရစ်ယာန်ဘာသာအကျိုးရှိ ဤအလျဉ်းအတင်းပျက်ခြင်း၊ ပရောဖက်ပျက်၌ ဘုရားသခင်ကို ဆန့်ကျင်ကာ မိမိကိုယ်ကို ဘုရားသခင်အထက်၌ ချီးမြှောက်တင်မြှောက်မည်ဟု ကျိတ်တင်ဖော်ပြထားသော “အပစ်၏လူ” ပေါ်ထွန်းဖွံ့ဖြိုးလာခြင်းကို ဖြစ်ပေါ်စေခဲ့သည်။ ထိုကြီးမားလှသော မှားယွင်းသည့် ဘာသာရေးစနစ်သည် စာတန်၏

တန်ခိုးအာဏာ၏ အထွတ်အထိပ်လက်ရာတစ်ရပ်ဖြစ်ပြီး မိမိ၏အလိုတော်အတိုင်း မကြေကွဲကို အုပ်စိုးရန် ပလုလင်တော်ပေါ်တွင် မိမိကိုယ်ကို ထိုင်ခိုင်းတင်မှုကြောက်ရန် သူ၏ ကြိုးပမ်းအားထုတ်မှုများ၏ အထိမ်းအမှတ်ကျောက်တိုင်တစ်ခုဖြစ်သည်။ The Great Controversy, 49, 50.